

Література:

1. Право на справедливый суд в рамках Европейской конвенции о защите прав человека (статья 6). Interights. Руководство для юристов. London : Lancaster House, 2008. 105 p.
2. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції Київ. 2007. 848 с.
3. Рабінович П. М. Права людини і громадянина: навчальний посібник. Київ : Атіка, 2004. 257 с.
4. Kosovych V. M. Otsiniuvannia u otsinky u natsionalnomu u mizhnarodnomu pravozakhysti. Pratsi Lvivskoi laboratorii prav liudyny i hromadianyna. NDI derzhavnogo budivnytstva ta mistsevoho samovriaduvannia APrN Ukrainy. Serii I. Doslidzhennia i referaty. Vur.12. L., 2006. 250 s.
5. Верланов С. Стандарти економічних та соціальних прав людини у Європейському Союзі та Раді Європи: взаємозв'язок і співвідношення. *Право України*. 2008. № 5. С. 137–141.
6. Сухорольський П. М. Права людини в інформаційному суспільстві. Львів: Видавництво Львівської політехніки. 2016. 64 с.

Рашевський Є.Ю.,

*курсант II курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Тінін Д.Г.,

*викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
факультет підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ОСНОВОПОЛОЖНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Проблема прав і свобод людини є важливою ланкою, яка знаходиться в полі зору не тільки права, але і філософії, психології, педагогіки та інших наук. Права і свободи людини і громадянина є досягненням людської цивілізації: основні права і свободи людини закріплені в міжнародних законах і нормах. Всі норми завжди закріплюються на законодавчому рівні. У різні епохи проблема прав людини, перш за все, завжди була проблемою правовою, хоча й набувала нерідко релігійно-етичного, філософського

звучання. На сьогодні, проблеми прав і свобод людини та громадянина продовжують існувати як на внутрідержавному рівні, так і на міжнародному, про що свідчать багаточисленні звернення до Європейського суду з прав людини громадян різних держав. Що стосується об'єму констатації Європейським судом з прав людини порушень, які допускаються державами стосовно порушення прав і свобод людини по відношенню до своїх громадян, то вони взагалі носять загрозливий характер, а кількість таких порушень практично в усіх країнах світу збільшується.

Аналіз історичних етапів становлення та формування прав і свобод людини і громадянина дозволяє дати правову оцінку їх статусності в кожний окремо взятий історичний період і встановити причини нівелювання прав та свобод людини на сучасному етапі розвитку суспільства, досягти основної мети роботи. Розглядаючи феномен правового статусу людини і громадянина в Україні, ми ґрунтуємося на положеннях філософії, яка кожне явище або процес розглядає в трьох ракурсах: у минулому, тепершньому і майбутньому часі.

Повага (або дотримання) прав і свобод людини служить приводом для затвердження найвищої цінності особи в державі і суспільстві. Держава, діючи в рамках прийнятих нею законів, наділяє громадян широкими можливостями реалізації своїх інтересів і потреб, реалізуючи відомий принцип: «дозволено все, що не заборонене законом». У демократичній правовій державі право обмежує державну владу і висуває особу людини, його статус і права на передній план [2, с.34].

На відміну від існуючого в радянський період у сфері правової теорії і практики принципу верховенства закону, принцип верховенства права набуває значення тільки тоді, коли право: по-перше, не ототожнюється з системою встановлених або санкціонованих державою загальнообов'язкових правил поведінки, коли має місце чітке теоретичне і практичне розділення права і закону; по-друге, коли право розглядається не як результат правотворчої діяльності держави, а як соціальний феномен, явище, тісно пов'язане з такими фундаментальними категоріями як справедливість, свобода, рівність, гуманізм; по-третє, принцип верховенства права досягає свого призначення, коли право нерозривно пов'язане з людиною, його правами і свободами. Існуючі сьогодні міжнародно-правові стандарти прав і свобод створювався не відразу, а поступово, у процесі тривалих пошуків оптимальних моделей спілкування, поведінки і діяльності людей в їх взаємодії з суспільством и державою. Людство завжди прагнуло здійснення єдиної важливої ідеї, щоб була «Рівність людей всіх рас і релігій» [3].

Визначаючи історичну обумовленість на шляху затвердження прав і свобод людини, людство пройшло тернистий шлях, крок за кроком обмежуючи всевладдя держави, поширюючи принцип рівноправності на все більше коло осіб і відносин між ними. Саме боротьба за права людини, за нові ступені свободи стає каталізатором широкомасштабних змін в

суспільно-політичному житті тієї або іншої країни, веде до нового осмислення ролі людини у її відносинах з суспільством і державою. Такі процеси, на сьогодні, ми можемо спостерігати слідкуючи за подіями, які відбуваються в країнах арабського світу.

Література:

1. Рабінович П. Загальна теорія права та держави: стан, тенденції / Рабінович П. // Право України.-2012.- 3-4.-С. 364-374.
2. Розенфельд Ю. Н. Права человека во взаимоотношениях государственной власти и права / Розенфельд Ю. Н. // Права людини і правова держава (до 50-1 річниці Загальної декларації прав людини) : тези доп. та наук. повідомлень наук. конф. проф.-викл. складу грудня 1998 р.) / за ред. проф. М. 1. Панова.-Харків : Нац. юрид. акад. України, 1998.
3. Зеленина Е. Пророчества Владимира Вернадского, или Главное противоречие современного образования / Зеленина Е. // Время. - 23.01.2003.

Рец В.В.,

курсант 4-го курсу

факультету підготовки фахівців

для органів досудового розслідування

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Христова Ю.В.,

доцент кафедри

теорії та історії держави і права

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх

кандидат юридичних наук, доцент

ДО ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОЗАХИСНИХ МЕХАНІЗМІВ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ НАЦІОНАЛЬНОЮ СТРАТЕГІЄЮ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ

Україна сьогодні позиціонує себе як правова держава і безперервно імплементує у більшість сфер життєдіяльності суспільства європейські стандарти. Крім того, вона є членом багатьох міжнародних організацій та об'єднань, що свідчить про велике прагнення до консолідації із західною спільнотою. Пріоритетним вектором діяльності наднаціональних структур є утвердження прав і свобод людини, поваги до честі і гідності як до найвищих цінностей держави, а також напрацювання та популяризація дієвих механізмів захисту прав та законних інтересів осіб не тільки на міжнародному, але й національному рівнях насамперед.

У 2015 році Указом Президента України було затверджено Національ-